

“मीठे बच्चे- जब तिमी बाबाको गोदमा आउँछौ, यो दुनियाँ नै खत्तम हुन्छ। तिम्रो अर्को जन्म नयाँ दुनियाँमा हुन्छ। त्यसैले बनाइ छ- आफू मरेपछि दुनियाँ मरे जत्तिकै हुन्छ।”

प्रश्न:- कुन एउटा चलनका आधारमा बाबाको अवतरणलाई सिद्ध गर्न सक्छौ?

उत्तर:- भारतवर्षमा हर वर्ष पितृ खुवाउने चलन चलिआएको छ, कुनै ब्राह्मणमा आत्मालाई बोलाउँछन्, फेरि उनी सँग कुरा गर्छन्, उसको आशा सोध्छन्। अब शरीर त आउँदैन, आत्मा नै आउँछ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। जसरी आत्मा प्रवेश गर्न सक्छ, त्यसैगरी परमात्माको पनि अवतरण हुन्छ, यो तिमी बच्चाहरूले सिद्ध गरेर बुझाउन सक्छौ।

गीत:- मरना तेरी गली में...

ओम् शान्ति। यो पनि यस समयको गायन हो, जो फेरि भक्तिमार्गमा चल्दै आउँछ। यस समय जब तिमी बाबाको पासमा जीवन छँदै मछौं, वास्तवमा सारा दुनियाँ नै खत्तम भए जत्तिकै हुन्छ। अज्ञान कालमा मानिस मरेपछि यसै दुनियाँमा जन्म लिन्छन्। दुनियाँ कायम छ। बनाइ छ- आफू मरेपछि दुनियाँ मरे जस्तै हुन्छ। तर ऊ मरेपछि दुनियाँको विनाश त भएको हुँदैन। यसै दुनियाँमा जन्म लिनु पर्छ। तिमी मरेपछि यो दुनियाँ पनि खत्तम भइहाल्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी फेरि नयाँ दुनियाँमा आउँछौं। यो केवल तिमी ब्राह्मणहरूलाई नै थाहा छ। ईश्वरको बच्चा भएकाले हामीलाई सत्ययुगको जन्मसिद्ध अधिकार मिल्छ, स्वर्गको बादशाही मिल्छ। नर्क खत्तम हुन्छ। यसमा कुनै मेहनत छैन। केवल बाबालाई याद गर्नु छ। जब कोही मानिस मर्नेबेलामा हुन्छ, उसलाई भन्दछन्- राम-राम भन्नुहोस्। पछि उठाउने समयमा भन्छन्- राम-नाम सत्य हो। यो भगवानलाई नै भनेको हो। राम-नाम सत्य हो अर्थात् परमपिता परमात्मा जो सत्य हुनुहुन्छ, उहाँकै नाम लिनु पर्छ। माला पनि राम-राम भनेर स्मरण गर्छन्। यो राम-नाम यस्तो लगाउँछन्, मानौं कुनै बाजा बजाउँछन्। तिमी बच्चाहरूलाई बाबा सम्झाउनुहुन्छ- कुनै पनि आवाज गर्नु छैन, केवल बुद्धिले याद गर्नु छ। तिमीलाई थाहा छ- जीवन छँदै ईश्वरको गोदमा आउनाले फेरि यो दुःख रूपी दुनियाँ खत्तम हुन्छ। बाबा, हामी हजुरको गलाका हार बन्नेछौं। भनिएको पनि छ- रुद्र माला। राम माला भनिदैन। तिमी रुद्रमालामा आउनको लागि यस रुद्र ज्ञान यज्ञमा बसेका छौ, कल्प पहिले जस्तै। अरू कुनै सत्सङ्ग छैन, जहाँ हामी ईश्वर बाबाको गलामा उनिनेछौं भन्ने सम्झिउन्। बाबाबाट त अवश्य वर्सा मिल्छ। बाबा कसले भन्छ? आत्माले। आत्मामा नै बुद्धि छ नि। बुद्धिले सम्झन्छ फेरि भन्छ, पहिले संकल्प आउँछ फेरि कर्मेन्द्रियबाट भनिन्छ। वास्तवमा हामी बाबाको बनेका छौं, बाबाकै भइरहनेछौं। यो अन्तिम जन्ममा गड फादरले भन्नुहुन्छ नि। फेरि सोध तपाईंहरूको सत्सङ्गमा गड फादरको ज्ञान छ? भन्नेछन् गड फादर त सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। भन, तपाईंको आत्माले भन्छ- परमपिता, अब पिता सर्वव्यापी कसरी हुन सक्नुहुन्छ? बच्चामा पिता आएको हो र? पितालाई सर्वव्यापी भन्नु विलकुल गलत हो। यी कुरा धेरै राम्रो सँग बुझेर बुझाउनु छ।

रुद्र ज्ञान यज्ञ त प्रख्यात छ। रुद्र हुनुहुन्छ निराकार। कृष्ण त साकार हुन्। आखिर भगवान् कसलाई भन्ने? कृष्णलाई त भनिदैन। मनुष्य त धेरै भोला हुन्छन्। भन्छन्- परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। बाबा त आफ्नो घरमा नै रहनुहुन्छ, अन्त कहाँ रहनुहुन्छ? अब बाबा यस बेहदको घरमा आउनु भएको छ। यहाँ विराजमान

हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— मैले यिनमा प्रवेश गरेको छु, जसरी ब्राह्मणमा पितृलाई बोलाउँछन्। मानौं, कोही आफ्नो पितृलाई खुवाउँछ भने आत्माले भन्छ— म यसमा आएको छु। मैले यसमा प्रवेश गरेको छु, केही सोध्नु छ भने सोध। पहिले पितृलाई बोलाउने चलन धेरै थियो। पितृ त आत्मा हो नि। पितृलाई अर्थात् आत्मालाई खुवाइन्छ। भनिन्छ आज हाम्रो हजुर बुवाको श्राद्ध छ, आज फलानाको श्राद्ध छ। त्यहाँ आत्मालाई बोलाइन्छ, खुवाइन्छ। सम्झ— कसैको स्त्री सँग प्यार छ, शरीर छोडिन् भने उसको आत्मालाई बोलाउँछन्। भन्छन्— मैले हीराको फुली लगाइदिने वचन दिएको थिएँ, त्यसैले ब्राह्मणलाई बोलाएर उनलाई हीराको फुली लगाइदिन्छन्। बोलाएको त आत्मालाई हो, शरीर कहाँ आउँछ र? यो चलन भारतवर्षमा नै छ। जसरी तिमीहरू सूक्ष्मवतनमा जान्छौ, कोही मन्यो भने उनको भोग लगाउँछौ। सूक्ष्मवतनमा ऊ आत्मा आउँछ। यो हो विलकुल नयाँ कुरा। जबसम्म कसैले राम्ररी बुझ्दैन, मानिसलाई संशय आइरहन्छ— यो के गरेको होला? ब्राह्मणको चालचलन हेर कस्तो छ! सबै मन्दिर आदिमा भोग लगाउँछन्। पितृलाई भोग लगाउँछन्। गुरुनानकको आत्मालाई भोग लगाए, अब उनी कहाँ छन्? यो बुझ्न सक्दैनन्। तिमी त जान्दछौ— जसले धर्म स्थापना गरेका छन्, उनीहरू सबै यहाँ नै छन्। जस्तै बाबा भन्नुहुन्छ— म ब्राह्मण धर्म स्थापना गर्छु। उहाँ त पतित-पावन हुनुहुन्छ। पावन आत्माले नै आएर धर्म स्थापन गर्छन्। तर सतोप्रधान आत्मालाई फेरि सतो, रजो, तमोमा आउनु नै छ। यो समय सबै आत्माहरू कब्रदाखिल छन्। बाबा त हुनुहुन्छ नै पतित-पावन। उहाँ कहिल्यै कब्रदाखिल हुनुहुन्न। मनुष्यलाई पतित-पावन भनिदैन। पतित-पावन मतलब सारा दुनियाँको पतित-पावन। पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनेवाला एक बाबा बाहेक कोही हुन सक्दैन। उनीहरू त आ-आफ्नो धर्म स्थापना गर्न आउँछन्। क्रिश्चियन धर्मको सारा वंशावली छ। पहिले क्राइस्ट आए फेरि उनको पछाडि सबै आइरहन्छन्, वृद्धि भइरहन्छ। उनीहरूले कोही पतितलाई पावन बनाउँदैनन्। उनीहरूको संख्या नम्बरवार आउँछन्। पतित पावन त यस समय चाहिन्छ, जब सबै कब्रदाखिल हुन्छन्। सबैलाई पावन बनाउने एक उहाँ नै हुनुहुन्छ।

यो तिमीले बुझेका छौ— वास्तवमा अहिले सारा दुनियाँ जीर्ण भएको छ। वरको वृक्षको उदाहरण दिन्छन्, धेरै ठूलो वृक्ष छ, त्यसको फेद सडेको छ, बाँकी हाँगा-बिगा सारा खडा छन्। यो पनि वृक्ष हो। देवी-देवता धर्मको जुन फाउन्डेसन हो, त्यसको फेद एकदम काटिएको छ। बाँकी सबै छन्। बीज छ भने पो फेरि स्थापना गरिन्छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ— म फेरि आएर स्थापना गराउँछु। ब्रह्माद्वारा स्थापना, शंकरद्वारा विनाश। वास्तवमा अनेक अधर्मको विनाश भएको थियो। महाभारत लडाईँको समयमा जसले राजयोग सिके, उनीहरूको राजधानी फेरि स्थापना भयो। तिमीलाई थाहा छ— अहिले हामी बाबाको पासमा जानेछौं फेरि नयाँ दुनियाँमा आउँछौं। फेरि वृक्ष वृद्धि हुन्छ। देवी-देवता धर्म जो थियो त्यो प्रायः लोप भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म फेरि आएर आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्छु। भारतवर्ष जो सर्वश्रेष्ठ थियो त्यसलाई अहिले ग्रहण लागेको छ। काम चितामा बसेर अहिले तिमी आत्मा कालो भएको छ। अब फेरि तिमी ज्ञान चितामा बसेर गोर्रो बन्छौ। तिमी जो श्याम बनेका थियौ, श्यामलाई सुन्दर गोर्रा बनाउनेवाला हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। उहाँको श्रीमत मिल्छ। परमपिता परमात्माको आत्मा सदा पवित्र, गोर्रो छ। आत्मामा नै मैला पर्छ (सुनमा जस्तै)। अहिले तिमीलाई थाहा छ— यो पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु छ, सबैको मृत्यु छ। फेरि तिमीलाई राम-राम भन भन्नेवाला कोही रहँदैन। अब हेर, जब नेहरू मरे तब उनको

२०७५ श्रावण ३० बुधवार १५-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 खरानीलाई सबै ठाउँ खसाए। सम्झिए— राम्रो खाद (मल) मिल्छ। वृक्षमा कीरा आदि परे भने त्यसमा खरानी
 राख्छन्। अब यस सारा पृथ्वीलाई कति राख (खरानी) मिल्छ। ठूला-ठूला संन्यासी-महात्माहरू मरे भने
 उनीहरूको राख यसरी राख्दैनन्। सबैभन्दा उत्तम हुन् संन्यासीहरू। अब त कति मर्नेछन्! कति खाद मिल्छ!
 त्यसैले, नयाँ सृष्टिले किन फस्टक्लास अनाज आदि नदियोस्। सत्ययुगमा सबै हरा-भरा सब्जी हुन्छन्। यस
 सृष्टिलाई नयाँ बनाउनमा टाइम लाग्छ। तिमीहरू सूक्ष्मवतनमा जान्छौ, कति ठूल-ठूला फल तिमीलाई
 देखाउनुहुन्छ, सूबीरस पिलाउनुहुन्छ— तिमी विचार गर कति खाद मिल्छ! त्यो खास भारतवर्षलाई। वहाँ
 कति राम्रा-राम्रा चीज निस्कनेछन् नयाँ दुनियाँको लागि। खाद परेपछि सारा दुनियाँ नयाँ हुन्छ।
 सूक्ष्मवतनमा वैकुण्ठको सूबीरस तिमीलाई पिलाउनुहुन्छ। बगैंचा आदिको साक्षात्कार गराउनुहुन्छ।
 बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छन्। सूबीरस पिएर आउँछन्। प्रिन्स-प्रिन्सेसले बगैंचाबाट फल लिएर
 आउँथे। अब सूक्ष्मवतनमा बगैंचा हुन सक्दैन। अवश्य वैकुण्ठमा गएका हुनु पर्छ। एक-एकको साक्षात्कार
 गराउनुहुन्छ। जो निमित्त बन्छन्, उनीहरूलाई साक्षात्कार गराउनुहुन्छ। हुन सक्छ यदि तिमी यादमा रहिरह्यौ,
 बाबाको बच्चा बनिरह्यौ भने अन्त्यमा तिमीलाई पनि साक्षात्कार हुन्छ। यो त पहिला गौशाला बन्नु थियो,
 भट्टीमा पाक्नु थियो त्यसैले धेरै आए।

बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— कसैलाई केवल लिटरेचर दिनाले बुझ्न सक्दैन। सम्झाउने शिक्षक अवश्य
 चाहिन्छ। शिक्षकले सेकेन्डमा सम्झाउँछन्— उहाँ तपाईंको बाबा हुनुहुन्छ, यहाँ दादा हुनुहुन्छ, उहाँ बेहदको
 बाबा स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ। केवल कसैलाई लिटरेचर दियो भने हेरेर प्याँकिदिन्छन्, केही पनि
 बुझ्दैनन्। यति अवश्य सम्झाउनु छ— बाबा आउनु भएको छ। यो सन्देश दिने कर्तव्य तिम्रो हो। वास्तवमा
 यादव-कौरव पनि छन्, भीषण लडाईं पनि सामुन्ने खडा छ। अवश्य राजयोग सिकाउनेवाला पनि हुनु पर्छ।
 अवश्य स्वर्गको स्थापना पनि हुन्छ। एक धर्मको स्थापना, अनेक धर्मको विनाश हुन्छ। तिमीहरूलाई थाहा
 छ— हामी नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्छौं। यो हो हाम्रो एम अब्जेक्ट। मनुष्यबाट देवता बनाउन
 समय लाग्दैन। देवता केवल सूर्यवंशीलाई भनिन्छ। चन्द्रवंशीलाई क्षत्रिय भनिन्छ। पहिले त देवता बन्नु पर्छ
 नि। फेल हुनाले क्षत्रिय बन्छन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू। कति धेरै
 सिकिलेधे बच्चाहरू छन्! हेर, यदि कसैको बच्चा हरायो, ६-८ महिनापछि भेटियो भने आएर कति प्यार
 सँग मिल्छ। बुवालाई कति खुशी हुन्छ! उहाँ बाबा पनि भन्नुहुन्छ— प्यारे सिकीलधे बच्चे, तिमीहरू ५
 हजार वर्षपछि आएर मिलेका हो। प्रिय बच्चे, तिमीहरू बिछोडिएका थियौ, अहिले फेरि आएर मिलेका
 छौ, बेहदको वर्सा लिनको लागि। दैवी राज्य सत्ता तिम्रो ईश्वरीय जन्म सिद्ध अधिकार हो। बाबा तिमीलाई
 बेहदको बादशाही दिन आउनु भएको छ। उहाँ हुनुहुन्छ हेवनली गड फादर। भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरूको
 लागि कति ठूलो सौगात ल्याएको छु! तर यति लायक बन्नु छ, श्रीमतमा चल्नु छ। मम्मा-बाबा भनेर फेरि
 यदि भूल्यौ वा छोडपत्र दियौ भने गलाको हार बन्ने छैनौ। बच्चाहरूलाई कति प्यार गरिन्छ! पिता
 बच्चालाई सिरमा राख्छन्। बेहदको बाबाको कति बच्चाहरू छन्। बाबा कति उच्च सिरमा चढाउनुहुन्छ।
 जो पाउमा गिरेका थिए उनीहरूलाई सिरमा चढाउनुहुन्छ। त्यसैले कति खुसी हुनु पर्छ! कति श्रीमतमा चल्नु
 पर्छ। एकको श्रीमतमा चल्नु छ। आफ्नो मनमतमा चल्थो कि मर्त्यौ। श्रीमतमा चल्थो भने श्रेष्ठभन्दा श्रेष्ठ
 मनुष्य अर्थात् देवता बन्छौ। बाबा सोध्नुहुन्छ— कति नम्बरमा पास हुनेछौ? बाबा पनि भन्नुहुन्छ— सूर्यवंशी

२०७५ श्रावण ३० बुधवार १५-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

बन। मम्मा-बाबालाई अनुसरण गर्नु पर्छ। आफू समान स्वदर्शन चक्रधारी बनाउनु छ। शिवबाबाको अगाडि लिएर आए भने बाबा सोध्नुहुन्छ— कतिलाई आफू समान बनायौ? कति मजाको कुरा छ। तिमीले नै बुझ्न सक्छौ, नयाँ कसैले बिलकुलै बुझ्न सक्दैन— यो कुनै मनुष्यबाट देवता बन्ने कलेज हो। कसैलाई त ७ दिनमा नै राम्रो रंग चढ्छ। कसैलाई बिलकुल चढ्दैन। धेरै मेहनत गर्नु पर्छ। मुख्य कुरा बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ, पहिले सबैलाई भन— बेहदको बाबालाई चिन्नु भएको छ? भन्दछन्— हो, उहाँ ममा पनि हुनुहुन्छ, सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। फेरि सोध्ने आवश्यकता नै छैन। जब बाबा भन्नुहुन्छ भने बाबा तपाईं भित्र वा म भित्र कसरी हुन सक्नुहुन्छ? बाबाबाट त वर्सा लिइन्छ। त्यसैले पहिले-पहिले अल्फको बारेमा सम्झाऊ।

बाबा भन्नुहुन्छ— “मेरा सिकीलधे बच्चे।” यस्तो कोही साधु-संन्यासीले भन्न सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ— वास्तवमा हामी शिवबाबाका सिकीलधे बच्चाहरू हौं, ५ हजार वर्षपछि फेरि आएर मिलेका छौं स्वर्गको वर्सा लिनको लागि। थाहा छ— हामी नै स्वर्गको मालिक थियौं फेरि हामी नै बन्छौं। स्वर्गमा अवश्य जानु छ। फेरि पुरुषार्थ अनुसार उच्च पद पाउनु छ। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) माता-पितालाई फलो गरेर आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ। स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु र बनाउनु छ।
- २) बाबाको गलाको हार बन्नको लागि बुद्धिबाट बाबालाई याद गर्नु छ, आवाज गर्नु छैन। यादको धुनमा रहनु छ।

वरदानः— भाग्य र भाग्यविधाता बाबाको स्मृतिमा रहेर भाग्य बाँड्ने फराकदिल महादानी भव

भाग्यविधाता बाबा र भाग्य दुवै याद रह्यो भने अरूलाई पनि भाग्यमानी बनाउने उमंग-उत्साह रहन्छ। जसरी भाग्यविधाता बाबा ब्रह्माद्वारा भाग्य बाँड्नुहुन्छ, त्यस्तै तिमी पनि दाताका बच्चा हौ, भाग्य बाँड्दै जाऊ। उनीहरूले कपडा बाँड्छन्, अनाज बाँड्छन्, कुनै उपहार दिन्छन्.... तर त्यसबाट कोही पनि तृप्त हुन सक्दैन। त्यसैले तिमी भाग्य बाँड। जहाँ भाग्य हुन्छ त्यहाँ सर्व प्राप्त हुन्छ। यसरी भाग्य बाँड्नमा फराकदिल, श्रेष्ठ महादानी बन। सदा दिइराख।

स्लोगनः— जो एकनामी रहन्छ र इकोनोमी (मितव्ययी) भएर चल्छ ऊ नै प्रभुप्रिय हुन्छ।